

५

परमेश्वरको निम्ति बाँच्ने

यस अध्यायका मूल पदहरू: १ पत्रुस ३:८-१२, गलाती २:२०, १ पत्रुस ४:१,२, रोमी ६:१-११, १ पत्रुस ४:३-११ र २ शमूएल ११:४।

यस अध्यायको सम्झनुपर्ने मूल सार पद: "१२ किनकि परमेश्वरको नजर धर्मात्माहरूमाथि रहन्छ, र तिनीहरूलाई उहाँले आशिष दिनुहुन्छ। उहाँका कानहरू तिनीहरूका प्रार्थनातिर खुला हुन्छन्। तर परमप्रभुको मुहार खराबी गर्नेहरूका विरुद्धमा हुन्छ अर्थात् खराबी गर्नेहरूलाई उहाँले आशिष दिनुहुन्न" (१ पत्रुस ३:१२ रूपान्तरित)।

पाप कतिको भयानक र वास्तविक छ भनेर बाइबलका लेखकहरूलाई ज्ञान थियो। कसरी थाहा नहुने त? तिनीहरू आफै पनि कति पापी छन् भनेर तिनीहरूलाई थाहा थियो (१ तिमोथी १:१५)। पाप कतिको गम्भीर छ भनेर पनि तिनीहरूलाई थाहा थियो। पापको समस्यालाई समाधान गर्न के गर्नुपरेको थियो त्यो बुझ्न सके पाप कस्तो रहेछ भनेर त्यसको यथार्थता थाहा हुन्छ। यसले येशू ख्रीष्टलाई क्रुसमा नै चढाइदियो। पापको समस्या कतिको गहिरो र त्यसको फैलावट कतिको छ भनेर त्यसले देखाउँछ। तर हामीहरूको जीवनलाई परिवर्तन गर्न र उहाँका जनहरूलाई नयाँ बनाउन येशू ख्रीष्टको शक्ति कतिको महान् छ भनेर पनि बाइबलका लेखकहरू परिचित भएका थिए।

यस अध्यायमा पत्रुसले त्यही कुरामा निरन्तरता दिएको हामी हेर्नेछौं। जब इसाईहरूले आफूहरूलाई येशूमा समर्पित गर्छन् र बप्तिस्मा लिन्छन् तब तिनीहरू नयाँ जीवन पाएका हुन्छन् भनेर पत्रुसले लेख्दछन्। यथार्थमा भन्ने हो भने तिनीहरूको जीवनमा यस्तो आमूल परिवर्तनहरू हुन्छन् कि तिनीहरूलाई देखेर अरूहरू छक्क पर्नेछन्। तर येशूभक्तको जीवनमा सजिलैसँग परिवर्तन आउँछ भनेर पत्रुसले भन्दैनन्। बरू परिवर्तित जीवनको निम्ति शारीरिक कष्ट सहनु आवश्यक हुन्छ भनेर पत्रुसले भन्दछन् (१ पत्रुस ४:१)। अर्को शब्दमा भन्ने हो भने यदि हामीलाई प्रतिज्ञा गरिएको विजय हामी चाहन्छौं भने हामीले शारीरिक रूपमा कष्ट सहन तयार हुनुपर्छ।

बाइबलभरि फैलिएको एउटा विषयबस्तुलाई पत्रुसले पनि निरन्तरता दिएको पाइन्छ। त्यो विषयबस्तु हो, येशूलाई विश्वास गर्ने प्रत्येक येशूभक्तको

जीवनमा वास्तविक प्रेमले कस्तो भूमिका खेलिरहनुपर्छ। "प्रेमले क्षमा दिएर धेरै पापहरू मेटिन्छन्" पत्रुसले लेख्दछन् (१ पत्रुस ४:८ रूपान्तरित)। यो किनभने जब हामी प्रेम गर्छौं र क्षमा दिन्छौं तब येशूले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो र के गर्दै हुनुहुन्छ भनेर हामीले देखाउँछौं।

१. एक आपसमा सहमति गरेर चल्नु (१ पत्रुस ३:८-१२)

इसाईहरूको जीवन कस्तो हुनुपर्छ भनेर १ पत्रुस ३:८-१२मा पत्रुसले जिकिर गरेको पढनुहोस्। त्यही कुरो १ पत्रुस २:२०,२१मा उनले कसरी दोहोर्‍याएका छन्? सो पनि हेर्नुहोस्। १ पत्रुस ३:८-१२ "द अन्त्यमा तिमीहरू सबैमा आत्माको एकता राख, एउटाले अर्कोलाई सहानुभूति देखाओ, भातृ-प्रेम गर, कोमल हृदयका होओ, र नम्र मनका होओ। ९ खराबीको बदला खराबी नगर्ने अथवा अपमानको बदला अपमान नदिने, बरु त्यसको सट्टामा आशिष दिने होओ, किनकि यसैको लागि तिमीहरू बोलाइएका छौ, कि तिमीहरूले आशिष प्राप्त गर्न सक। १० किनकि, "जसले जीवनलाई प्रेम गर्छ, र असल दिनहरू देख्ने इच्छा गर्दछ, त्यसले आफ्नो जिब्रोलाई खराबीबाट र आफ्ना ओठलाई छली कुरा बोल्नबाट अलग राखोस्। ११ त्यो खराबीबाट फर्कोस् र असल गरोस्, त्यसले शान्तिको खोजी गरोस् र त्यसको पछि लागोस्। १२ किनकि परमेश्वरको नजर धर्मात्माहरूमाथि रहन्छ, र उहाँका कान तिनीहरूका प्रार्थनातिर खुला हुन्छन्, तर परमप्रभुको मुहार खराबी गर्नेहरूका विरुद्धमा हुन्छ।" र १ पत्रुस २:२०,२१ "२० किनभने तिमीहरूले खराब काम गरेर कुटाइ खाँदा धैर्यसँग सह्यौ भने यसमा ठूलो कुरो के छ र? तर तिमीहरूले असल गरेर पनि दुःख भोग्नुपर्दा धैर्यसँग सहन्छौ भने यो परमेश्वरमा ग्रहणयोग्य हुन्छ, २१ किनकि यसैको निम्ति तिमीहरू बोलाइएका हो। खीष्टले पनि तिमीहरूका निम्ति कष्ट भोग्नुभयो, अनि तिमीहरूका लागि एउटा उदाहरण छोडिजानुभयो, र तिमीहरू उहाँकै पाइलामा हिँड्नुपर्छ। २२ "उहाँले कुनै पाप गर्नुभएन, र उहाँको मुखमा कुनै छलको कुरा पाइएन।"

"तिमीहरू येशूका भक्तहरू हो भनेर दावी गर्छौं भने तिमीहरू एक आपसमा सहमत भएको म हेर्न चाहन्छु" (रूपान्तरित) भनेर पत्रुसले आग्रह गर्दै १ पत्रुस ३:८ सुरु गर्छन्। "एक आपसमा सहमत हुनु" भनेको "एक आपसको मन वा दिमाग" एउटै हुनु हो। "एउटै मन" भन्ने शब्द तत्कालिन चलेको ग्रीक भाषामा होमोफ्रोनस् (*homophrones*) हो। सबै जना एकै नासले सोच्नुपर्छ, काम गर्नुपर्छ र विश्वास गर्नुपर्छ भनेर पत्रुसले भन्न खोजेको होइन। त्यो किन होइन भनेर स्पष्टरूपमा व्याख्या गरेको १ कोरन्थी १२:१-२४मा हामी पाउँछौं।

हामीहरूको शरीर विभिन्न अङ्गहरूले बनेका छन् भनेर पावलले औँल्याउँछन्। त्यही अनुरूपमा चर्च पनि विभिन्न आत्मिक बरदान तथा दक्षताहरूले सुसम्पन्न भएको विश्वासीहरूद्वारा निर्माण गरिएको हुन्छ। एकै व्यक्तिमा सबै बरदान वा दक्षताहरू हुनुपर्छ भन्ने छैन। तर ती सबै मिलेर चर्चलाई एकत्रित पार्दछ। अर्थात् चर्च भनेको विभिन्न प्रतिभाहरू भएको व्यक्तिहरूको मिलिजुली थलो हो।

हुन त विभिन्न मानिसहरूको दिमागमा विविधता भएकोले चर्चमा एकता कायम गर्न सजिलो छैन। त्यसकारण एक आपसमा सहमति भएर चलेन भने के हुन्छ भनेर पत्रसले विश्वासीहरूलाई सतर्क गराउँछन्। यदि कोही येशूको आदर्शमा चलेको छ भनेर देखाउन चाहन्छ भने त्यो व्यक्ति चर्चसँग एक भएर चलनुपर्छ भनेर पत्रसले आफ्ना विश्वासी पाठकहरूलाई भन्दछन्।

उदाहरणमा हामीले हेर्नुपर्दा, इसाईहरू एक आपसमा वा अरूलाई सहानुभूति देखाउन एक हुनुपर्छ (१ पत्रस ३:८)। कसैको समस्या भयो, कसैको शोक भयो वा पिडा भयो भने त्यसप्रति हामी पनि संवेदनशील छौं भन्ने भावनालाई देखाउने शब्दलाई सहानुभूति भनिन्छ। कोही मानिसलाई कतै दुःखेको छ र त्यसबाट ऊ पिडामा छ भने त्यसलाई तपाईंले सहानुभूति देखाउनुहुन्छ। विश्वासीहरू एक भएको देखाउन सहानुभूति प्रकट गर्नेमा सहमत हुनुपर्छ। पत्रसले भन्दछन् "एक आपसमा प्रेम गर" (१ पत्रस ३:८ रूपान्तरित)। साथै इसाईहरूमा कोमल हृदय हुनुपर्छ भनेर पत्रसले भन्दछन् (१ पत्रस ३:८)। यदि इसाईहरूमा प्रेम भयो भने एक आपसको कठिन परिस्थितिमा र कमजोरीमा तिनीहरूले दया र दुःख देखाउनेछ।

"क्रूसमा आफ्नो स्वार्थलाई टाँग। आफूहरू भन्दा अरू असल छन् भन्ने सोचाइमा पस। त्यो मनस्थितिमा तपाईं रहन सक्नुभयो भने तपाईं खीष्टमा एक तुल्याइनुहुनेछ। यदि तपाईंको त्यस्तो मनस्थिति भएमा जगतका सारा जीवहरूको सामु, चर्चको सामु र सारा संसारको सामु तपाईं परमेश्वरका सन्तान हुनुहुन्छ भनेर स्पष्ट रूपमा प्रमाणित गरेर देखाएको हुन्छ। तपाईंले देखाउनुभएको अनुकरणीय उदाहरणले परमेश्वरको महिमा हुनेछ।"-एलेन जी ह्याइट, *टेस्टिमोनिय फर द चर्च*, ठेली ९, पृ. १८८बाट रूपान्तरित।

पत्रसले भन्दछन्, "एक आपसमा दयालु र कोमल होऊ। नम्रताको वस्त्र धारण गर र कसैप्रति प्रतिशोधको भावना लिएर दुष्ट काम नगर" (१ पत्रस ३:८,९ रूपान्तरित)। पत्रसले दिएको त्यो नीतिमा चलन हाम्रो स्वार्थलाई किन मार्न तयार हुनुपर्छ र? त्यस खालको मृत्युलाई हामीले कसरी अङ्गाल्ने? हेर्नुहोस्, गलाती २:२० "म खीष्टसँगै क्रूसमा टाँगिएको छु, अब उप्रान्त जिउने

म होइन, तर खीष्ट ममा जिउनुहुन्छ। जुन जीवन शरीरमा म अहिले जिउँछु, त्यो परमेश्वरका पुत्रमा विश्वास गरेर जिउँछु, जसले मलाई प्रेम गर्नुभयो, र मेरो निमित्त आफूलाई अर्पण गर्नुभयो। "

२. शारीरिक रूपमा कष्ट भोग्नु (१ पत्रुस ३:१८,२१)

येशू हामीहरूको पापको निमित्त मर्नुभयो। र हामीहरूको मुक्तिको आशा केवल उहाँमामात्र पाइन्छ। उहाँको पवित्र जीवनले गर्दा हामीहरूले मुक्ति पाउँछौं। उहाँको पवित्र जीवनले हामीलाई ढाक्दछ। उहाँकै पवित्र जीवनले परमेश्वरको नजरमा हामी पवित्र बनिन्छौं। येशूले गर्दा नै "तपाईंलाई परमेश्वरले ग्रहण गर्नहुन्छ। उहाँले गर्दा नै तपाईं परमेश्वरको नजरमा पाप नगरेको देखाइनुहुनेछ।"-एलेन जी हाइट, स्टेप्स टु क्राइष्ट पृ. ६२बाट रूपान्तरित।

तर हामीहरूको पाप क्षमा भयो भनेर घोषणा गरेर परमेश्वरको अनुग्रह त्यहाँ अन्त्य हुँदैन। निरन्तररूपमा हमला गरिरहने पापमाथि विजय प्राप्त गर्ने शक्ति पनि उहाँले हामीलाई दिनुहुन्छ।

त्यही सन्दर्भलाई मध्य नजर राख्दै देहायका पदहरू पढ्नुहोस्। पाप र त्यसमाथि प्राप्त हुने विजय र कष्ट तथा सतावटको बीचमा के सम्बन्ध छ, सो नियाल्नुहोस्। १ पत्रुस ३:१८-२२ "१८ किनभने हामीलाई परमेश्वरकहाँ ल्याउन खीष्ट पनि पापहरूका निमित्त सदाको लागि एक चोटि मर्नुभयो। उहाँ शरीरमा मारिनुभयो, धर्मी जन अधर्मीहरूका निमित्त, तर आत्माद्वारा जीवित पारिनुभयो। १९ यसै आत्मामा उहाँ जानुभयो र कैदमा परेका आत्माहरूलाई पनि प्रचार गर्नुभयो। २० ती आत्माहरूले प्राचीनकालमा आज्ञापालन गरेनन्, जब नोआको समयमा जहाज बनाउँदा परमेश्वरले धैर्य धारण गरी पर्खिनुभएको थियो। त्यस जहाजमा थोरै, अर्थात् आठ जना मात्र पानीद्वारा बचाइए। २१ यही पानी बप्तिस्माको एउटा रूप हो, जसले तिमीहरूलाई बचाउँछ। यो शरीरको मैला हटाएजस्तो होइन, तर शुद्ध विवेकको निमित्त परमेश्वरतर्फको एउटा प्रतिज्ञा हो। यसले मृतकबाट भएको येशू खीष्टको पुनरुत्थानद्वारा तिमीहरूलाई बचाउँदछ। २२ उहाँ स्वर्गमा जानुभयो र स्वर्गद्वारहरू, अधिकारहरू र शक्तिहरूलाई वशमा पारी परमेश्वरको दाहिने बाहुलीपट्टि विराजमान हुनुहुन्छ।", १ पत्रुस ४:१,२ "१ जसरी खीष्टले शरीरमा दुःख भोग्नुभयो, त्यसरी नै तिमीहरूले पनि त्यही किसिमको विचार धारण गर, किनभने जसले शरीरमा दुःख भोगेको छ, त्यसले पाप गर्न छोडेको हुन्छ। २ यसरी त्यसले आफ्नो जीवनको रहल समय फेरि मानिसको कुइच्छामा होइन, तर

परमेश्वरको इच्छामा बिताउँछ।" र रोमी ६:१-१४ "१ अब हामी के भनौं? के अनुग्रह प्रशस्त मात्रामा होस् भनेर हामी पापमा लागिरहौं त? २ त्यसो नहोस्! हामी जो पापको लेखि मन्यौं, त कसरी हामी अझै त्यसैमा जिउनु? ३ के तिमीहरू जान्दैनौं हामी सबै, जतिले खीष्ट येशूमा बप्तिस्मा लियो, उहाँकै मृत्युमा बप्तिस्मा लिएका थियो? ४ यसकारण बप्तिस्माद्वारा हामी मृत्युमा उहाँसँगै गाडियो, ताकि जसरी पिताको महिमाद्वारा खीष्ट मरेकाहरूबाट जीवित पारिनुभयो, त्यसरी हामी पनि नयाँ जीवनको मार्गमा हिँडौं। ५ यदि उहाँको मृत्युमा हामी उहाँसँग एउटै भएका छौं भने, उहाँको पुनरुत्थानमा पनि निश्चय नै हामी उहाँसँगै एक हुनेछौं। ६ हामी जान्दछौं कि हाम्रो पुरानो मनुष्यत्व उहाँसँग क्रूसमा टाँगियो, ताकि हाम्रो पापमय शरीर नाश होस्, र अब उसो हामी पापका कमारा नहोऔं। ७ किनभने जो मरेको छ त्यो पापबाट मुक्त भएको छ। ८ तर यदि हामी खीष्टसँग मरेका छौं भनेता उहाँसँग जिउने पनि छौं भन्ने विश्वास गर्दछौं। ९ हामी जान्दछौं कि खीष्ट मरेकाहरूबाट जीवित भएर फेरि मर्नुहुनेछैन। अब उसो उहाँमाथि मृत्युको राज्य हुँदैन। १० जुन मृत्युमा उहाँ मर्नुभयो त्यो पापको लेखि सधैंको लागि एकै पल्ट मर्नुभयो। तर जुन जीवनमा उहाँ जिउनुहुन्छ, त्यो परमेश्वरको निमित्त जिउनुहुन्छ। ११ यसै गरी तिमीहरूले पनि आफू-आफूलाई पापको लेखि मरेका, तर खीष्ट येशूमा परमेश्वरको लागि जीवित भएका ठान्नुपर्छ। १२ यसकारण शरीरका अभिलाषाअनुसार चलनु नपरोस् भनी तिमीहरूका मरणशील शरीरमा पापलाई राज्य गर्न नदेओ। १३ आफ्ना शरीरका अङ्गहरू दुष्टताका साधनको रूपमा पाप गर्नलाई समर्पण नगर। तर मृत्युबाट जीवनमा ल्याइएका मानिसहरूजस्तै आफैलाई परमेश्वरकहाँ दिइहाल, र शरीरका अङ्गहरूलाई धार्मिकताका साधनजस्तै परमेश्वरकहाँ समर्पण गर। १४ किनकि पापले तिमीहरूमाथि राज्य गर्नेछैन, किनकि तिमीहरू व्यवस्थाको अधीनमा छैनौं, तर अनुग्रहको अधीनमा छौं।"

१ पत्रुस ३:१८मा पत्रुसले ग्रीक भाषाको एउटा सानो शब्द प्रयोग गरेका छन्। हाम्रो निमित्त येशूको बलि बास्तविक रूपमा कतिको विशाल छ र कतिको फैलिएको छ भनेर त्यस शब्दले चित्रण गर्दछ। त्यो ग्रीक शब्द हो हापाक्स (*hapax*)। त्यसको अर्थ हो एक फेरा गरिएको काम सदाको निमित्त फत्ते भएको भन्ने जनाउँछ। हाम्रो लागि येशूको मृत्यु अत्यन्त शक्तिशाली छ भनेर हापेक्स शब्द प्रयोग गरेर पत्रुसले जिकिर गर्दछन्।

१ पत्रुस ४:१मा "त्यसकारण" भन्ने शब्द प्रयोग गरिएको छ (रूपान्तरित)। १ पत्रुस ४:१,२सँग भर्खरै १ पत्रुस ३:१८-२२मा जे भनिएको थियो सो त्यस शब्दले जोड्दछ। येशू खीष्ट हाम्रो पापको निम्ति मर्नुभयो भनेर अधिल्लो पदहरूमाफत पत्रुसले औल्याएका थिए। हामीहरूलाई परमेश्वरको नजिक ल्याउन येशूले दुःखकष्ट पाउनुभएको थियो (१ पत्रु ३:१८)। त्यसको परिणामले अब हामी बप्तिस्मामा सहभागी हुनसक्छौं जसले हामीलाई उद्धार पनि गर्दछ (१ पत्रुस ३:२१ रूपान्तरित)।

त्यसकारण पत्रुसले हामीलाई बुझाउन के भन्न चाहेका थिए सो स्पष्ट गर्न बप्तिस्मा शब्द शायद उत्तम शब्द हुनसक्छ। "जो मानिस आफ्नो शरीरमा कष्ट भोग्न तयार हुन्छ त्यो मानिस पापसँगको सम्बन्ध समाप्त भएको देखाउँछ" (१ पत्रुस ४:१ रूपान्तरित)। बप्तिस्माको विधिले इसाईहरू येशूको कष्ट, मृत्यु र पुनरुत्थानमा सहभागी भएको स्वीकारेको हुन्छ। सही इसाईहरू अब पुरानो जीवन बिताउने निर्णय गर्दैनन्। उसको आफ्नो बाँकी जीवन सांसारिक दुष्ट शारीरिक अभिलाषामा बिताउँदैनन्। बरू परमेश्वरको के चाहना छ त्यही अनुसार त्यो जिउँछ (१ पत्रुस ४:२ रूपान्तरित)। यो निर्णय एक फेरा गरेर सकिने होइन बरू दिनदिनै आफूलाई प्रभुमा समर्पण गरेर जिउने निर्णय गर्नुपर्छ। र दैनिकरूपमा त्यस खालको समर्पणमा आफ्ना पापी चाहनाहरू क्रुसमा काँटी ठोकेर थन्क्याइदिनुपर्छ (गलाती ५:२४)।

पापसँग लड्न तपाईं शारीरिक रूपमा पछिल्लोपटक कहिले दुःख पाउनुभएको थियो? तपाईंको जवाफले तपाईंको इसाई जीवनको बारेमा के जानकारी दिन्छ?

३. अहिले नै पुनर्जन्म हुनु (१ पत्रुस ४:३-६)

मरेपछि होइन अहिले नै येशू खीष्टमा हामीले नयाँ जीवन पाएका हुन्छौं। उहाँले हामीलाई नयाँ सुरुवात दिनुहुन्छ। उहाँमा हामीले नयाँ जन्म पाएका हुन्छौं। येशूमा नयाँ जीवन बिताउनु भनेको विगतको समयमा भन्दा हामीले फरक जीवन बिताएका हुन्छौं। एक फेरि खीष्ट बिरोधी वा दुष्ट कुकर्ममा हिँडेकाहरू येशूलाई ग्रहण गरेपछि नयाँ जीवन पाएका अचम्मको कथाहरू कसले सुनेका छैनन् र? ती मानिसहरूमा आमूल परिवर्तन आएको थियो र तिनीहरूले परमेश्वरको शक्तिको व्यक्तिगतरूपमै अनुभव गरेका थिए। किन त? तिनीहरूको जीवनमा येशू र उहाँको उद्धार गर्ने अनुग्रहले परिवर्तन गरेका थिए। त्यसकारण स्वार्थलाई मृत्युमा राखेर येशूमा नयाँ जीवन हामीले पाएका हौं भनि पत्रुसले चर्चा गर्दछन्। खीष्टको मृत्युमा हामी बप्तिस्मा लिनु र उहाँको पुनरुत्थानसँगै हामीले

पनि पुनरुत्थानको अनुभूति प्राप्त गर्नु भन्ने नीतिको बारेमा पत्रसले चर्चा गर्दछन्। यदि त्यो कदममा कुनै पनि असली इसाई लागेमा उसले परिवर्तनको अनुभव गर्न सक्छ भनेर पत्रसले जिकिर गर्दछन्।

नयाँ विश्वासीको जीवनमा के नयाँ परिवर्तन आउँछ र तिनीहरूमा भएको परिवर्तन अरूले कसरी देख्नेछन् भनेर पत्रसले १ पत्रस ४:३-६ बताउँछन्। हेर्नुहोस्: " ३ बितेका दिनमा अन्यजातिहरूले गरे झैं तिमीहरूले व्यभिचार, कुवासना, मद्यपान, मोजमज्जा, पियक्कडपन र घृणित मूर्तिपूजामा प्रशस्त समय बितायौ। ४ तिमीहरू तिनीहरूसँग भ्रष्टताको बाटोमा नहिँड्नेका देखेर तिनीहरू छक्क पर्छन् र तिमीहरूको बदखवाई (वा गिल्ला) गर्छन्। ५ तर जीवित र मृतकहरूका न्याय गर्न तत्पर हुनुहुनेलाई तिनीहरूले लेखा दिनुपर्नेछ। ६ यसैकारण मृतकहरूलाई पनि सुसमाचार सुनाइयो, ताकि तिनीहरूले मानिसहरूजस्तै शरीरमा इन्साफ पाए तापनि आत्मामा तिनीहरू परमेश्वरजस्तै जिऊन्। "

मद्यपान दुर्व्यसनको बारेमा पत्रसले अर्कै शब्द प्रयोग गर्छन्। उनी भन्छन्, "तिमीहरू रक्सी खाएर मात्तियौ। पार्टीहरूमा तिमीहरूले जङ्गली व्यवहार गर्नु" (रूपान्तरित)। अहिलेको शब्दहरूमा भन्ने हो भने अब पार्टी गर्ने समय सकियो। जुन परिवर्तन इसाईमा हुनुपर्छ त्यो अत्यन्त उल्लेखनीय हुनुपर्छ भनेर पत्रसले जिकिर गर्दछ। वास्तविकरूपमा भन्ने हो भने कोही मानिस इसाई भयो भने उसको विगतको जीवनको बारेमा थाहा पाउनेहरू ऊदेखि अत्यन्त छक्क पर्नेछन् किनकि उसले अब तिनीहरूको चालमा चल्ने चाहना गर्दैन (१ पत्रस ४:४)। यहाँ प्रचारै नगरिकन आफूले पाएको नयाँ जीवन अरूलाई देखाउने अवसर हुन्छ भनेर पत्रसले ठम्याउँछन्। येशूभक्त जीवन बिताएर देखाउन सक्थो भने संसारको कुनै पनि प्रवचनभन्दा त्यो प्रभावकारी हुनसक्छ।

परमेश्वरले गर्ने न्यायको बारेमा पत्रसले १ पत्रस ४:३-६मा के भन्दछन्?

यहाँ र बाइबलमा अन्त उल्लेख गरिएको जस्तै (यूहन्ना ५:२९, २ कोरन्थी ५:१०, हिब्रू ९:२७ आदि), हाम्रो शरीरलाई पोषाउन त्यसको अभिलाषामा चल्दा एक दिन सबैको न्याय हुन्छ भनेर पत्रसले स्पष्टरूपमा उल्लेख गर्दछन् (१ पत्रस ४:२)। अहिले मरिसकेकाहरूलाई पनि सुसमाचार प्रचार गरिएको थियो भनेर पत्रसले भन्दछन् (१ पत्रस ४:६)। अहिले मरिसकेका तर तिनीहरू जिउँदो भएको बेलामा पनि परमेश्वरको उद्धार गर्ने अनुग्रहको बारेमा थाहा पाउने अवसर पाएका थिए भनेर पत्रसले भन्न खोजेको

पाइन्छ। त्यसको अर्थ वर्तमान समयमा येशूको बारेमा थाहा पाउनेहरूमात्र होइन उहाँलाई थाहा नपाउनेहरूको न्याय पनि उचित र निस्पक्षरूपमा परमेश्वरले गर्नुहुनेछ भनेर हामी ढुक्क हुनसक्छौं।

तपाईं अहिले येशूलाई विश्वास गर्ने हुनुहुन्छ। येशूलाई नचिनेको समयमाभन्दा अहिले तपाईं कुन किसिमको अलग जीवन तपाईंले बिताइरहनुभएको छ? तपाईंको जीवनमा येशूले के परिवर्तन ल्याउनुभएको छ जसले गर्दा तपाईं येशूभक्त हुँ भनेर दावी गर्न सक्नेहुनुभएको छ?

४. शरीरको अभिलाषामा लागेर गर्ने पापहरू (१ पत्रुस ४:३)

आफना पाठकवग्लि विगत समयमा गरेका पापहरूको सूची पत्रुसले बनाउँछन्। तर जब तिनीहरूले येशूलाई विश्वास गर तब ती पाप गर्न वा दुष्ट आचरणहरू अपनाउन छोडेका थिए। अनि पत्रुसले यौनसँग सम्बन्धित पापहरूको बारेमा चर्च गर्छन्।

१ पत्रुस ४:३ फेरि पढ्नुहोस्: " बितेका दिनमा अन्यजातिहरूले गरे झैं तिमीहरूले व्यभिचार, कुवासना, मद्यपान, मोजमज्जा, पियक्कडपन र घृणित मूर्तिपूजामा प्रशस्त समय बितायौ। " पत्रुसको सूचीमा अरू के पनि छन्?

यस पदमा दुई समूह शब्दहरू छन् जसले यौन वा कामबासनासँग सरोकार भएको स्पष्ट छ। "तिमीहरूले जङ्गली जीवन वा मोजमज्जामा बितायौ। तिमीहरूले दुष्ट काम गर्न रुचायौ वा घृणित काम गर्न मनपरायौ। " (रूपन्तरित)। "जङ्गली जीवन वा मोजमज्जा" भन्ने शब्द ग्रीक भाषाको आसलजिया (*aselgia*) बाट आएको हो जसको अर्थ मोजमज्जा अर्थात् कामबासना हो। दुष्ट कामहरू भन्ने शब्द ग्रीक भाषाको इपिथुमिया (*epithumia*) बाट आएको हो जसको अर्थ "शारीरिक अभिलाषालाई पोस्न कडा चाहना" हो।

तर आफ्नो यौन चाहना बारेमा गलत धारणा राख्न इसाईहरूलाई असजिलो हुनसक्छ। यौनको मामिलामा बाइबल विरोध गर्दैन। यौनको भावना परमेश्वरले नै सृजनुभएको थियो। पती पत्नीको बीचमा हुने सम्भोगको चाहना ठूलो आशिषको रूपमा दिइएको थियो। त्यो चाहना अदनको बगैँचामा सुरुदेखि नै थियो (उत्पत्ति २:२४,२५)। पति र पत्नीलाई एकतामा ल्याउन यौन क्रिडाले मुख्य भूमिका खेल्दछ जसले गर्दा तिनीहरूको बैवाहिक दाम्पत्य जीवन जिन्दगीभरि रहिरहन्छ। छोराछोरीहरूलाई उचित रूपमा हुर्काउने अत्यन्त असल व्यवस्था नै बैवाहिक जीवन हो। श्रीमान र श्रीमतीको बीचमा हुने घनिष्ट र प्रेम सम्बन्धले आफना जनहरूसँग परमेश्वरले राख्न चाहनुभएको सम्बन्धलाई

प्रतिनिधित्व गर्दछ। (यस सम्बन्धी जानकारी यर्मिया ३, इजकिएल १६, होशे १-३, यशैया ५४:५ पढ्नुहोस्)।

परमेश्वरको योजना अनुसार गरिएको बिवाहमा यौनक्रिडाले पति र पत्नीको बीचमा गहिरो आशिष बसाल्छ। तर वैवाहिक दम्पतिभन्दा बाहिर गरिएको यौनसम्बन्ध संसारमा ध्वस्त बनाउने तत्वहरूमा एक हो। परपुरुष वा परस्त्रीगमनले यस्तो भयङ्कर नतिजा ल्याउँछ कि त्यसको हामीले कल्पना नै गर्न सक्दैनौं। परमेश्वरले दिनुभएको त्यस अचम्मको बरदानलाई दुरुपयोग गर्दा मानिसहरूको जीवन तहसनहस वा ध्वस्त भएको कसलाई थाहा नहोला?

त्यही मामिलालाई लिएर देहायका पदहरूले हामीलाई के सिकाउँछ? हेर्नुहोस्: २ शमूएल ११:४ " दाऊदले तिनलाई ल्याउन मानिसहरू पठाए, अनि तिनी आइन् र दाऊदले तिनीसित सहवास गरे। (तिनले आफ्नो रजस्वलाको बेलापछि आफैलाई शुद्ध पारेकी थिइन्।) त्यसपछि तिनी आफ्नो घरमा गइन्।", १ कोरन्थी ५:१ " १ तिमीहरूका बीचमा व्यभिचार छ भन्ने कुरा पक्का गरी सुनिएको छ, यस्तो व्यभिचार जो अन्यजातिहरूमा पनि हुँदैन। तिमीहरूमध्ये कुनै एक जनाले आफ्नै बाबुकी पत्नी राखेको छ अरे।", उत्पत्ति १९:५ "तिनीहरूले लोतलाई बोलाएर भने, "बेलुकी तिमीकहाँ आएका मानिसहरू कहाँ छन्? उनीहरूलाई यहाँ बाहिर हामीकहाँ ल्याऊ, र हामी उनीहरूसँग भोग गरौं।" र १ कोरन्थी १०:८ "हामी व्यभिचारमा फस्नुहुँदैन, जसरी तिनीहरूमध्ये कति जना फसे, र एकै दिनमा तेईस हजार मरेका थिए।"

शारीरिक कामवासना वा यौन दुर्व्यवहारको पापहरूले ल्याएका पिडा र दुःखका कथाहरू खोज्न बाइबलमै जानुपर्छ भन्ने छैन।

तर एउटा कुरामा हामी होसियार पनि हुनुपर्छ। कामवासनाको पापले मानिसहरूमा प्रभावकारी रूपमा नकारात्मक असर पार्छ भन्ने कुरा त सत्य हो। तर कतिपय समाजमा त्यस पापप्रति र पाप गर्नेहरूलाई वेवास्ता गरिएको पाइन्छ। तर बाइबल अनुसार पाप भनेको पापै हो। र येशू ख्रीष्टको मृत्युले कामवासनाको पापलाई पनि ढाक्दछ। त्यसकारण कोही त्यस पापमा फसेको छ भने हामी इसाईभएको हैशियतले त्यसलाई तुरन्तै न्याय गर्नु वा त्यसको आलोचना गर्नु मनासिव हुँदैन (लूका ६:४१,४२ पढ्नुहोस्: "४१ "आफ्नो भाइको आँखामा भएको छेस्को तिमी किन देख्छौ, तर आफ्नै आँखामा भएको मूढाचाहिँ थाहा पाउँदैनौ? ४२ तिमी आफ्नो आँखामा भएको मूढा देख्दैनौ भने, आफ्नो भाइलाई "ए भाइ, तिम्रो आँखामा भएको छेस्को मलाई निकाल्न देऊ" भनी तिमी कसरी भन्न सक्छौ? ए कपटी, पहिला आफ्नै आँखाबाट मूढा

निकाल, र तब तिमीले भाइको आँखामा भएको छेस्को निकाल्नलाई छर्लङ्गै देख्न सक्छौ।"

५. प्रेमले सबै थोकहरू ढाक्दछ (१ पत्रुस ४:७-११)

पत्रुसको समयकालमा पनि इसाईहरू येशूको छिटो आगमनको प्रतिक्षामा बाँचिरहेका थिए। तत्कालिन त्यस संसारको अन्त्य भएको तिनीहरू चाहन्थे। यो कुरा हामीलाई थाहा छ किनभने १ पत्रुस ४:७मा उनी लेख्दछन्: "सबै थोकहरूको अन्त्य नजिकै छ: त्यसकारण गम्भीर भएर प्रार्थना गर्दै चनाखो भएर बस" (रूपान्तरित)। अर्थात् अन्तको निमित्त तयार होऊ भनेर उनले आग्रह गर्छन्। हामीहरूको निमित्त "अन्त" भन्ने शब्द हाम्रो मृत्युपछिको क्षण हो। हामी आँखा चिम्लेर मछौं, चाहे हजारौं वर्ष किन नहोस् वा केही दिन किन नहोस्, हाम्रो निमित्त येशूको दोस्रो आगमन क्षणिक हुने छ र संसारको अन्त हुनेछ। येशूको आगमनको क्षणले मृत्युको लम्बाईसँग सरोकार छैन।

१ पत्रुस ४:७-११मा सबै थोकको अन्त छिट्टै हुन्छ भनेर पत्रुसले दावी गर्छन्। त्यसलाई आत्मसात् गर्दा कोही पनि इसाई हुँ भनेर दावी गर्छन् भने त्यसको जीवन कस्तो हुनुपर्छ? हेर्नुहोस्: "७ सबै कुराको अन्त्य नजिकै आएको छ। यसकारण आफ्ना प्रार्थनाको निमित्त शुद्ध मनको र सचेत भइरहो। ८ सबैभन्दा बढी एक-अर्काप्रति तिमीहरूको प्रेम अटूट रहोस्। किनकि प्रेमले नै असंख्य पापहरू ढाक्दछ। ९ विनागनगन एउटाले अर्काको अतिथिसत्कार गर। १० जसले जस्तो वरदान पाएको छ, परमेश्वरका अनुग्रहका विभिन्न वरदान पाएका भण्डारेझैँ ती एक-अर्काको निमित्त प्रयोग गर। ११ यदि कसैले बोल्दछ भने, परमेश्वरको वचन बोलेजस्तै त्यसले बोलोस्। यदि कसैले सेवा गर्छ भने परमेश्वरले दिनुभएको शक्तिद्वारा त्यसले त्यो गरोस्, यस हेतुले कि सबै कुरामा येशू ख्रीष्टद्वारा परमेश्वरलाई नै प्रशंसा होस्। उहाँलाई नै महिमा र पराक्रम सदासर्वदा होस्। आमेन।"

इसाईहरू अत्यन्त गम्भीर हुनुपर्छ र निरन्तर प्रार्थनाद्वारा सचेत भएर बस्नु आवश्यक भएको महसुस गर्नुपर्छ। तिनीहरूले "एक आपसमा गहिरोसँग प्रेम गर्नुपर्छ। प्रेमले धेरै पापहरूलाई मेटिदिन्छ किनभने प्रेमले क्षमा गर्दछ" (१ पत्रुस ४:८ रूपान्तरित)।

त्यस पदको अर्थ के हो? प्रेमले कसरी पापलाई छोप्छ वा मेटिदिन्छ? पत्रुसले उद्धृत गरेको हितोपदेश १०:१२ले केही हदसम्म जवाफ दिन्छ: "घृणाले झगडा मच्चाउँछ। तर प्रेमले क्षमा दिएर सबै पापहरूलाई मेटाइदिन्छ" (रूपान्तरित)। अर्को अर्थमा भन्ने हो भने हामीलाई दुःख दिने वा

हानी गर्नेलाई हामीमा भएको प्रेमले क्षमा दिन सजिलो पार्दछ। त्यसकारण खीष्टको प्रेमले क्षमा दिन हामीलाई अग्रसर गराउँछ। अनि हामीमा भएको प्रेमले अरूलाई क्षमा दिन अग्रसर गराउँछ। यदि हामीहरूको हृदयमा प्रेमले राज गऱ्यो भने हामीलाई बेइज्जत गर्ने सानोतिनो वा ठूलै किन नहोस् त्यसप्रति आँखा चिम्लिन र बिर्साउन सजिलो पार्दछ।

येशू र पावलले व्यक्त गरेका एउटै धारणा पत्रुसले पनि व्यक्त गर्दछन्। दुवै येशू र पावलले यो भन्दछन् कि सारा व्यवस्था वा दश आज्ञाहरूको सारांश एउटै हो: हामीहरूको सारा हृदयले परमेश्वरलाई प्रेम गर्नु र हामीहरूका छिमेकी अर्थात् आवश्यक परेको व्यक्तिलाई हामीलाई जस्तै प्रेमगर्नु (मत्ती २२:३४-३९, रोमी १३:८-१०)।

अतिथि सत्कार गर्न नचुक्नु भनेर पनि पत्रुसले इसाईहरूलाई आग्रह गर्छन्। येशूको दोस्रो आगमन नजिकै त छ। तर उहाँको आगमन नजिक छ भन्दैमा इसाईहरू समाजबाट अलग भएर तिनीहरूसँग संसर्ग वा सामाजिक सम्बन्धबाट अलगिनु मनासिब छैन। अन्तमा इसाईहरूको बोलि यस्तो हुनुपर्छ कि मानौं तिनीहरूले परमेश्वरका वचनहरू बोलिरहेका छन्। स्पष्ट रूपमा भन्ने हो भने आत्मिक सत्यहरूको बारेमा गम्भीर भएर बोलिचाली गर्नु आजको समयको गम्भीर माग हो।

"प्रेमले सबै पापहरू क्षमा दिएर मेटिदिन्छ" (१ पत्रुस ४:८ रूपान्तरित)। तपाईंको खिलाफमा कसले पाप गऱ्यो? कस्तो प्रेम देखाएर त्यो पापलाई मेटाउन तपाईंले आवश्यक ठान्नुभएको छ? यदि तपाईंले प्रेम देखाउन सक्नुभयो भने पापलाई मेटाउन तपाईंलाई किन सजिलो हुन्छ?

उपसंहार:

"प्रेम धिरजी र दयालु हुन्छ। कुनै पनि सानो भुललाई त्यो भन्दा ठूलो बनाउँदैन न त क्षमा दिन नसकिले ठूलो भुल भनेर हेर्छ। प्रेमले अरूको असफलता वा कमजोरीहरूको खिसि उडाउँदै उसको बारेमा कानेखुसी गर्दैन। पापी तथा कमजोरीहरूलाई धैर्यतासाथ दया देखाएर र ऊप्रति संवेदनशील भएर व्यवहार गर्नुपर्छ भनेर बाइबलले स्पष्टरूपमा सिकाउँदछ। पापमा फसेको मानिसलाई उचित तरिका अपनाएर सम्झाउन खोज्नुपर्छ। त्यसले गर्दा हठी हृदयभएको मानिसलाई पनि खीष्टमा जित्न सकिन्छ। येशू खीष्टको प्रेमले क्षमा दिएर धेरै पापहरू मेटिदिन्छ। उहाँको दया र अनुग्रहले यदि बाध्य भएन भने कसैको गलतलाई उघारेर देखाउन खोज्दैन।"-एलेन जी हाइट, काउन्सिल टु पारेन्टस्, टिचर्स, एण्ड स्टुडेन्टस्, पृ. २६७बाट रूपान्तरित।

येशूले पापीहरूलाई कस्तो व्यवहार गर्नुभयो? येशू र एउटा स्त्रीको बारेमा यूहन्ना ८:१-११ पढ्नुहोस्। त्यस स्त्री व्यभिचारीमा पक्रिएकी थिइन्। व्यभिचार भनेको बैवाहिक जीवनलाई तोडेर अरूसँग करणी गर्ने पाप हो। धार्मिक पण्डित तथा अगुवाहरूले त्यस स्त्रीलाई येशूकहाँ ल्याउँदछन्। ती धर्मका लुगा लगाउनेहरूको गोप्य जीवनका दोषपूर्ण पापहरू येशूले भुईँमा कोर्नुहुन्छ (एलेन जी हाइट, द डिजाइर अभ एजेज्, पृ. ४६१)। तिनीहरूका पापहरू येशूले धुलोमा किन लेख्नुहुन्छ? किनभने उनले धुलोमा लेखेका शब्दहरू हावाले तुरन्तै उडाएर लान सक्थ्यो। ती धार्मिक अगुवाहरू दुई मुखे छन् र दुष्ट मनोवृत्तिका छन् भनेर येशूलाई थाहा थियो। तैपनि तिनीहरूका पापहरू अरूलाई उघारेर देखाउने येशूको चाहना थिएन। हुनसक्छ त्यो दयाको कामले ती मानिसहरूले उहाँलाई विश्वास गरुन् भन्ने उहाँको चाहना थियो। पापमा फसेको मानिसको सामना गर्नुपर्दा हामीले पनि अपनाउनुपर्ने पाठ कस्तो सुरु खालको हुनुपर्छ भन्ने येशूको उक्त कामले हामीलाई देखाउँदछ।

चिन्तनमननः

- अ. के चर्चमा काम गर्न सबै विश्वासीहरू एउटै सोचमा हुनु आवश्यक छ? यदि छ भने के विषय वा समस्याहरू छन्? विभिन्न बिचारधारा भएका विश्वासीहरू आवश्यक विषयहरूमा किन एक हुनु आवश्यक छ?
- आ. पाप गर्नबाट रोक्न तपाईँकै जीवनमा कस्तो खालको शारीरिक दुःख पाउन आवश्यक भएको तपाईँले महसुस गर्नुभएको छ? त्यसको अर्थ के हो?
- इ. मादक पदार्थ सेवन गर्दा कति मानिसहरूले भयङ्कर परिणाम भोग्नुपरिरहेको तपाईँकै वरिपरि हेर्नुहोस्। हामी चर्च भएको हैशियतले त्यो मद्यपान जस्तो लागुपदार्थको दुर्व्यसनको खतरालाई अरूलाई कसरी सजग गराउने? अलिकति खाएर हेरौं के हुन्छ भनेर जान्न चाहने युवायुवतीहरूलाई हामीले कसरी सजग गराउनुपर्छ, जसले गर्दा पछि हुने भयङ्कर हानीबाट तिनीहरू बचुन्?

परिवर्तिन जीवन-भाग २

शनिबारको दिन आफू कहाँ जान्थी भनेर मनसुरतका साथीहरूलाई उनले भनेकी थिइन्। तर उनको परिवर्तित जीवनको तिनीहरूले ख्याल गरेका थिए। पहिला पहिला उनले अरूहरूसँग छक्याएर खेल्थी र उनी उच्छङ्खलकी थिइन् तर अहिले उनी त्यस व्यवहारमा नलागी जिम्मेवार व्यक्ति बन्न पुगेको अरू साथीहरूले देख्न थाले। जब छुट्टीमा घर आइन् तब उनी आफ्नो छिमेकीको चर्चमा जान थालिन्। उनका आमाबाबुले हरेक शनिबार उनी कहाँ जान्छिन् भनेर सोध्न थाले तर उनले त्यसको जवाफ दिन आनाकानी गर्दथिन्।

जब उनको परिवार मस्जिदमा जान्थे तब उनी पनि जान्थिन् तर धेरै वर्ष अघि कण्ठ गरेको प्रार्थना दोन्याउनुको सट्टा उनले आफ्नो मनमनमा येशूलाई प्रार्थना गर्थिन्। तर एक दिन उनले नियमित प्रार्थना नदोहोन्पाएको उनका बाबुआमाले थाहा पाएर उनलाई प्रश्न गरे "तिमीले नमाजको (कुरान) अनुसार उनले किन प्रार्थना नगरेको? मनसुरतले आफ्ना आमाबाबुहरूलाई आफूले येशूलाई विश्वास गरेको नलुकाउने निर्णय गरिन्। आफू इमान्दार भएको देखाउन चाहेकी थिइन् र आमाबाबुलाई आफू इसाई भएको कुरा सुनाउने निर्णय गरिन्।

त्यो थाहा पाएर उनका आमाबाबुहरू अत्यन्त रिसाए। इसाई छिमेकीसँग बोल्न र चर्चमा जान मनाही गरे। तिनीहरूले उनका साथीहरू र गुरुहरूसँग येशूमाथि भएको उनको विश्वास त्याग्न दबाव दिन अनुरोध गरे। आमाबाबुप्रति श्रद्धा भएतापनि येशूमाथि भएको आफ्नो विश्वास त्याग्न उनले अस्वीकार गरिन्।

आखिरमा एकदिन उनको बाबुले रिसाएर भने, "तिमी अब मेरो छोरी होइनौ। तिमी घरबाट निस्केर जाऊ। तिम्रो हाइस्कूलको बाँकी दुइवर्षको पैसा म तिर्दिन। जाऊ अहिले नै घरबाट।"

आफ्नो प्यारो बाबुको त्यो रिस देख्दा उनको सातोपुत्लो गयो। आफू एकलै हुनुपरेकोमा उनमा त्रास भयो। तैपनि उनले प्रार्थना गरिन् र परमेश्वरले उनको आत्मामा उहाँको शान्ति खन्याइदिनुभयो। उनले भजन २७:१०मा लेखेको प्रतिज्ञालाई उनको आशा सम्झेर प्रार्थना गरे। त्यसमा लेखिएको छ: "मेरा बाबु र आमाले मलाई त्यागेतापनि परमेश्वरले मलाई सम्हाल्नुहुन्छ" (रूपान्तरित)। तिनी चर्चका सदस्यहरूसँग संरक्षणमा पुगिन्। तिनीहरूले उनको

निम्ति प्रार्थना गरे र उनको स्कुलको फी तिर्न सघाए। स्कुलको नजिक रहेको साथीले आफूसँग बस्न आफ्नो घरमा ठाउँ दिए।

कतिपय समयमा मनसुरतले आफ्ना आमाबाबुसँग बोलचाल गर्न कोशिश गरिन्, तर तिनीहरूले उनीसँग बोल्न अस्वीकार गरे। कतिपय समयमा आफ्नो घर सम्झेर उनलाई नियास्रो लाग्दथ्यो। चर्चका सदस्यहरू मनसुरतको घरमा गएर आफ्नो छोरीलाई स्वीकार्न अनुरोध गर्न थाले। अन्तमा उनको आमाबाबुले उनलाई घरमा स्वीकारे।

तर घरमा आएतापनि पहिले जस्तो उनले आमाबाबुको माया पाएकी थिएनन्। आफूलाई घरमा बस्न असजिलो भएको उनले महसुस गरिन्। उनले चर्चका एक जना एल्डरकहाँ गएर के गर्ने भनेर सल्लाह मागिन्। नाइजेरियामा भएको एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्न निवेदन देऊ भनेर त्यस अगुवाले सल्लाह दिए। त्यहाँ उनी शान्तिसँग बस्न र पढ्न पाउनेछिन् भनेर पनि उसले भन्यो। उनको अध्ययनको निम्ति चर्चले व्यहोर्नेछ भनेर पनि उसले कबूल गर्‍यो।

नाइजेरियाको बाबकक एडभेन्टिस्ट विश्वविद्यालयमा नर्स तालिम लिन उनी भर्ना भइन्। उनी विश्वविद्यालयमा पढेकिले उनका आमाबाबुहरूले उनको प्रशंसा गर्न थाले। उनी बाबक विश्वविद्यालयमा पढिरहुञ्जेल उनका आमाबाबुहरूले बेलाबेलमा भेट्न जान्थे। आफ्ना आमाबाबुले एक दिन येशूलाई ग्रहण गरोस् भनेर मनसुरत प्रार्थना गरिरहेकी छ। उनको कथाले युवायुवातीहरूले आफ्नो कथाले गर्दा येशूमाथि तिनीहरूको विश्वास थामि राख्न सकोस् भन्ने उनको चाहना छ।